

عنوان مقاله:

نقد شاهنامه فردوسی در مجلات علمی - پژوهشی از ۱۳۹۰ تا ۱۴۰۰

محل انتشار:

سیزدهمین همایش ملی متن پژوهی ادبی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسندگان:

محمد فولادی - دانشیار زبان و ادبیات فارسی دانشگاه قم. قم

بهنام رضانی سلطانی - دانش آموخته کارشناسی ارشد زبان و ادبیات فارسی دانشگاه قم

خلاصه مقاله:

با توجه به جایگاه مهم ادبی زبانی و حماسی شاهنامه فردوسی در زبان، ادب و فرهنگ فارسی و نیز تاثیر آن بر دیگر زبانها و دیگر کشورها و سبک ویژه او در گونه حماسی شعر او از دیر زمان همواره مورد توجه منتقدان ادبی بوده و از جوانب و زوایای گوناگون بررسی، نقد و تحلیل گردیده است. تحقیقات انجام شده گاه در قالب کتاب گاه رساله یا پایان نامه و گاه در قالب مقالات علمی پژوهشی انجام شده است. با توجه به این که در دهه های اخیر مجلات علمی- پژوهشی از مهمترین و علمیتزین منابع در زمینه های تخصصی و ادبی است و معمولا به شکل پراکنده در مجلات گوناگون چاپ و نشر میگردد؛ لازم است این دیدگاه ها یکجا گردآید و بررسی و طبقه بندی و تحلیل گردد تا دستدارن ادب فارسی و فردوسی بزرگ در ایران و جهان با آنها آشنا گردند بدین ترتیب هم زوایای گوناگون شعر شاعر بهتر شناخته می گردد و هم راهنمایی برای شاعران ادیبان و منتقدان و نظریه پردازان ادبی بویژه فردوسی پژوهان فراهم آید از این روی در این جستار مقالاتی که درباره جنبه های ادبی و بلاغی شعر فردوسی در سالهای ۱۳۹۰ تا ۱۴۰۰ ه.ش در مجلات معتبر علمی - پژوهشی دانشگاهی و دیگر مراکز علمی به نگارش در آمده است ابتدا تنظیم و سپس بر اساس موضوع طبقه بندی میشود و سپس در قلمرو بلاغی و ادبی بررسی میگردد. لازم به یادآوری است که موضوع بررسی سیر نقد شعر فردوسی در این دهه در سه محور، زبانی، ادبی محتوایی در قالب پایان نامه ارشد به وسیله نویسندگان انجام یافته است و از آنجا که بررسی همه موارد در مجال یک مقاله نمی گنجد، تنها مقالات بخش بلاغی و ادبی در این جستار به روش کتابخانه ای و شیوه توصیفی-تحلیلی و مقایسه ای بررسی میگردد.

کلمات کلیدی:

فردوسی، شاهنامه، جنبه بلاغی شعر، دهه ۹۰ شمسی، مجلات علمی پژوهشی، سیر نقد.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1764056>

